

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 347/2010-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. septembra 2010 predbežne prerokoval sťažnosť I. K. K., B., vo veci porušenia jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Svidník v bližšie neoznačenom konaní a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť I. K. K. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. júna 2010 doručená sťažnosť I. K. K. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej tvrdí, že postupom Okresného súdu Svidník (ďalej len „okresný súd“) bolo porušené jeho základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len

„ústava“) a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“).

Sťažnosť na postup okresného súdu v bližšie neoznačenom konaní, v ktorom malo dôjsť k porušeniu jeho práv, sťažovateľ odôvodňoval tým, že pred viac ako 11 rokmi „doručil okresnému súdu svoj písomný návrh, zo dňa 1. III. 1999, aj po dnešok tak aktuálny, a to na preskúmanie rozhodnutia K. v S. v rámci správneho súdnictva. Stalo sa tak hneď v nasledujúci deň, t. j. 2. III. 99, ale dnes sa píše rok 2010 a v tejto kauze je hrobové ticho...“. Ako dôkaz odkazuje priamo na „súdny spis Okresného súdu vo Svidníku, ktorý je pre mňa stále inkognito!“.

Konanie pred okresným súdom nie je podľa neho dosiaľ právoplatne skončené, preto navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné a ľudské práva I. K. K. podľa ods. 2/, čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s ods. 1/, čl. 6 Dohovoru postupom Okresného súdu vo Svidníku u neho zrejme adimistratívne registrovanom, ale zatiaľ neznámom súdnom konaní, ktorému chýba spisové súdne a číselné označenie, o sťažovateľovom návrhu na preskúmanie rozhodnutia K. v S. v rámci správneho súdnictva, zo dňa 1. III. 1999 a dlhodobou absolútnou vlastnou nečinnosťou porušené boli a aj naďalej porušované sú.

2./ Priznáva I. K. K. spravodlivé finančne zadostučinenie vo výške 5 tis. EUR /slovom päťtisíc EUR/, ktoré je mu povinný Okresný súd vo Svidníku vyplatiť do 2-och mesiacov od právoplatnosti tohto ústavného nálezu .

3/ Ukľadá Okresnému súdu vo Svidníku uhradiť vzniklé trovy tohto súdneho konania pred ústavným súdom, a to v lehote 15-tich dní od právoplatnosti tohto ústavného nálezu.“

Keďže podanie sťažovateľa nespĺňalo náležitosti predpísané zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ústavný súd ho vyzval 30. júna 2010 na odstránenie nedostatkov a jeho doplnenie. Vo výzve ústavný súd sťažovateľa žiadal, aby predložil dôkaz o tom, že doručil

podanie na súd a predložil prípadne fotokópiu svojho návrhu z 1. marca 1999, aby ústavný súd mohol v jeho veci ďalej konať.

Na základe tejto výzvy bolo ústavnému súdu 26. júla 2010 doručené podanie sťažovateľa, súčasťou ktorého bola jeho žiadosť adresovaná okresnému súdu z 12. júla 2010 o zaslanie potvrdenia o prijatí jeho podania z 1. marca 1999 a o oznámenie spisovej značky namietaného konania. V podaní ďalej uviedol, že až po doručení tohto stanoviska okresného súdu sa k veci bližšie vyjadrí.

Sťažovateľ následne oznámil podaním doručeným ústavnému súdu 4. augusta 2010, že okresný súd na jeho žiadosť dosiaľ nereagoval, preto požiadal ústavný súd, aby si informácie vyžiadal priamo od okresného súdu.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti.

Z obsahu sťažnosti sťažovateľa ústavný súd zistil, že namieta zbytočné prierahy v bližšie neoznačenom konaní na okresnom súde, pričom odkazuje ako dôkaz spis okresného súdu.

Ústavný súd preto zisťoval u predsedu okresného súdu, či je na okresnom súde evidované predmetné konanie (*„o preskúmanie zákonnosti bližšie neurčeného rozhodnutia „K. v S.“*) a pod akou spisovou značkou sa toto konanie vedie, vychádzajúc z informácie sťažovateľa, že podal návrh ešte v marci 1999.

Predseda všeobecného súdu mu oznámil, že takéto konanie sa na okresnom súde nevedie a nikdy nevedlo, a potvrdil, že na okresnom súde boli v tomto období vedené iba dve iné súdne konania, kde sťažovateľ vystupoval ako navrhovateľ, ale tieto sa týkali iného predmetu konania ako toho, ktoré namieta sťažovateľ v tejto sťažnosti na ústavnom súde.

Ústavný súd konštatuje, že doteraz nedostal od sťažovateľa doplnenie sťažnosti tak, aby obsahovalo predpísané náležitosti podľa § 20 ods. 1 a 3 zákona o ústavnom súde, pretože vo veci preskúmania rozhodnutia katastrálneho úradu v rámci správneho súdnictva, ktorú uvádza sťažovateľ v sťažnosti (v odôvodnení sťažnosti a v návrhu na rozhodnutie vo veci samej), okresný súd nekoná a ani nikdy nekonal.

Sťažovateľ dosiaľ nepredložil ústavnému súdu ani dôkaz o tom, že podal návrh na začatie konania v tejto veci na okresnom súde, preto ústavný súd už po predbežnom prerokovaní sťažnosť odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (obdobne napr. III. ÚS 199/03, IV. ÚS 338/04, II. ÚS 413/06).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2010